

*Serdecznie zapraszam na koncert z cyklu „Pałacowe spotkania z muzyką”
poprzedzający otwarcie nowej wystawy w Galerii Sztuki Współczesnej „Oranżeria”.*

Koncert odbędzie się 15 listopada 2015r. o godz. 13.00

w Pałacu w Jabłonie ul. Modlińska 105.

*Dyrektor
Magdalena Grzelecka*

RECITAL PIEŚNI POLSKICH

Pieśni op. 74 to zbiór 19 pieśni **Fryderyka Chopina**, skomponowanych na głos (sopran i tenor) oraz fortepian w latach 1827-1847. Były to najczęściej utwory okolicznościowe, wykonywane podczas spotkań towarzyskich i niejednokrotnie dedykowane przyjaciółom. Powstały do słów znanych polskich poetów romantyzmu, przede wszystkim Stefana Witwickiego. Opublikowane zostały przez Juliana Fontanę w 1859 roku.

Stanisław Moniuszko jest twórcą ponad 300 pieśni. Komponował je do słów współczesnych sobie poetów polskich. Większość z nich została zebrana w 12 tomów „Śpiewników domowych”, z których pierwszy został wydany za życia kompozytora, reszta natomiast już po jego śmierci. Prostota formy miała sprzyjać wykonywaniu ich nie tylko przez artystów, ale także muzyków – amatorów. W czasach zaborów kompozytorowi zależało, by ocalić jak najwięcej z kultury polskiej a także ze spuścizny muzyki i poezji ludowej.

Mieczysław Karłowicz pozostawił zaledwie 22. pieśni oraz kilka szkiców. Są to jednak miniatury arcydzieła muzyki romantycznej, pisane w bardzo osobistym tonie, dającym wgląd w głębię wewnętrznych przeżyć kompozytora. Szczególnie bliska była mu poezja K. Tetmajera, nazywanego „czołowym dekadentem literatury polskiej”, który tak jak i on sam, był wielkim miłośnikiem Tatr.

Witold Lutosławski był twórcą wszechstronnym, posiadającym swój własny język stylistyczny. Nie poddawał się trendom ani modom konsekwentnie podążając swoją własną drogą. Jego muzyka charakteryzuje się niezwykłą przejrzystością formy oraz jasnością przekazu. Tworzył zarówno wielkie formy symfoniczne, jak i drobne, w tym cykle kolęd, pieśni oraz piosenek dziecięcych, z których wiele napisanych zostało do słów Juliana Tuwima. Piosenki te charakteryzują się niezwykłą prostotą formy i nawiązaniem do muzyki ludowej.

Magdalena Rostworowska

PROGRAM:

Fryderyk Chopin (1810 – 1849) – wybór pieśni

Czary op. 74 nr 18 (sł. St. Witwicki)

Dwojaki koniec op. 74 nr 11 (sł. B. Zaleski)

Moja pieśniczka op. 74 nr 12 (sł. A. Mickiewicz)

Dumka (sł. B. Zaleski)

Wojak op. 74 nr 10 (sł. St. Witwicki)

Mieczysław Karłowicz (1876 – 1909) – wybór pieśni

W wieczorną ciszę op. 3 nr 8 posth. (sł. K. Tetmajer)

Pamiętam ciche, jasne, złote dni op. 1 nr 5 (sł. K. Tetmajer)
Czasem gdy długo (sł. K. Tetmajer)
Mów do mnie jeszcze op. 3 nr 1 (sł. K. Tetmajer)
Idzie na pola op. 3 nr 2 (sł. K. Tetmajer)

Stanisław Moniuszko (1819 – 1872) – wybór pieśni:

Dwie zorze (sł. T. Lenartowicz)
Morel (sł. A Chodzki)
Swaty (sł. E. Wasilewski)
Czarny krzyżyk (sł. B. Bielawski)
O Matko moja (sł. B. Prusinowski)

Witold Lutosławski (1913 – 1994) – 6 Piosenek dzieciennych na głos i fortepian do słów Juliana Tuwima

Taniec
Rok i Bieda
Kotek
Idzie Grześ
Rzeczka
Ptasie plotki

Wykonawcy:

Tomasz Piluchowski – tenor

Ewa Pelwecka – fortepian

Kierownictwo artystyczne cyklu – **prof. Andrzej Zieliński**

Tomasz Piluchowski - tenor. Absolwent Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie (2007 r.) Laureat Internationales Gesangswettbewerb w Berlinie (Deutsche Oper) oraz XII Międzynarodowego Konkursu Sztuki Wokalnej im. Ady Sari w Nowym Sączu. Ma w repertuarze partie w operach m.in.: Bizeta, Czajkowskiego, Donizettiego, Haydna, Kurpińskiego, Masseneta, Moniuszki, Pendereckiego, Pucciniego, Smetany, Verdiego, a także w operetkach i musicalach. Występuje również w repertuarze oratoryjno-kantatowym, a także kameralnym i pieśniarskim. Jest cenionym wykonawcą muzyki współczesnej. Współpracuje ze znakomitymi dyrygentami, orkiestrami i reżyserami. Bierze udział w koncertach i festiwalach w Polsce oraz za granicą. Od 2009 roku jest związany z Teatrem Wielkim - Operą Narodową w Warszawie. Współpracuje także z Teatrem Wielkim w Poznaniu.

Ewa Pelwecka jest absolwentką Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie fortepianu prof. K. Gierzoda i prof. M. Szpinalskiej, oraz w klasie kameralistyki prof. B. Hańcz. W latach 1994 -2012 była pianistką i klawesynistką w Warszawskiej Operze Kameralnej. Od 2012 r. pracuje jako pianista-korepetytor solistów w Teatrze Wielkim Operze Narodowej w Warszawie. Jest także akompaniorką w Warszawskim Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w klasie dyrygentury prof. A. Wita. Równocześnie prowadzi szeroką działalność koncertową w kraju i za granicą. Koncertuje jako solistka, jak również kameralistka, współpracując z wybitnymi muzykami, w szczególności z czołowymi śpiewakami operowych scen polskich.

Wiesław Szamborski

Urodzony 6 maja 1941r. w Skarżysku Kamiennej, gdzie ukończył szkołę podstawową i liceum ogólnokształcące. W latach 1959-60 studiował na SGPiS (obecnie SGH) na Wydziale Ekonomiki Produkcji. W roku 1960 rozpoczął studia na Wydziale Malarstwa i Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom z wyróżnieniem otrzymał w 1966 roku w pracowni profesora Michała Byliny. W latach 1960-67 roku mieszkał w akademiku Dziekanka, 1967-76 w pracowni na Białostockiej, a od 1976 w Alei Solidarności. Od października 1968 asystent, a od 1971 starszy asystent w pracowni malarstwa i rysunku profesora M. Byliny. Od 1974 prowadził pracownię rysunku jako adiunkt, a od 1972 jako docent. Od 1990 – profesor nadzwyczajny. Od 1991 prowadził pracownię malarstwa dla studentów II-V roku. Od marca 1996 profesor zwyczajny. Prodziekan Wydziału Malarstwa w latach 1987-88. Kierownik katedry malarstwa i rysunku od 1990 do emerytury. Stypendysta rządu włoskiego (1978) oraz Deutscher Akademischer Austauschdienst (1988). W latach 80. aktywny uczestnik Ruchu Kultury Niezależnej. Od 1983 roku odbywa coroczne około dwumiesięczne podróże po Polsce i Europie. Od 2012 roku związany z Wyższą Szkołą Informatyki Stosowanej i Zarządzania w Warszawie. Brał udział w około 400. wystawach zbiorowych i 48. wystawach indywidualnych w kraju i za granicą. Do 1972 wystawiał z Markiem Sapetto. Prace w zbiorach: Muzeów Narodowych w Krakowie, Kielcach, Szczecinie, Warszawie, Wrocławiu i Poznaniu; Muzeów Okręgowych w Bydgoszczy, Olsztynie, Chełmie, Białymstoku, Lublinie, Radomiu, Słupsku, Toruniu, Tomaszowie Mazowieckim; Muzeum Archidiecezjalnym w Warszawie, O.O Paulinów na Jasnej Górze, Centrum Sztuki Studio, Państwowej Galerii Sztuki „Zachęta”, Ministerstwa Kultury i Sztuki; BWA w Radomiu, Rzeszowie, Zamościu, Białymstoku, Bydgoszczy, Płocku, Olsztynie, Warszawie; Muzeum Niepodległości w Warszawie i Poznaniu, władz miejskich w Warszawie, Łodzi i Lublinie; Muzeum Historycznym Miasta Stołecznego Warszawy; Muzeum Literatury w Warszawie; Państwowym Muzeum na Majdanku i innych publicznych i prywatnych w kraju i za granicą (Szwecja, Niemcy, Francja, USA, Kanada, Grecja, Turcja, Włochy, Wielka Brytania, Japonia).